

عنوان مقاله:

رابطه سبک های دلبستگی و خود متمایزسازی با سبک زندگی ارتقا بخش سلامت در دانشجویان

محل انتشار:

دومین همایش روانشناسی و علوم تربیتی ایران (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

وفا مصطفی - دانشجوی کارشناسی ارشد مشاوره خانواده دانشکده روانشناسی دانشگاه شهید بهشتی

ابوالقاسم خوش کنش - استادیار مشاوره خانواده، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی دانشگاه شهید بهشتی

هاجر فلاح زاده - استادیار مشاوره خانواده، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی رابطه سبک های دلبستگی و خود متمایزسازی با سبک زندگی ارتقابخش سلامت در دانشجویان دوره کارشناسی دانشگاه شهید بهشتی تهران در سال تحصیلی 1395-96 انجام گرفت. در پژوهشی با روش توصیفی از نوع همبستگی، نمونه ای به حجم 302 نفر از میان تمامی دانشجویان دوره کارشناسی دانشگاه شهید بهشتی به روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند. شرکت کنندگان در مطالعه، پرسشنامه سبک های دلبستگی بزرگسالان هازان و شیور نسخه جدید، 1993، پرسشنامه تجدیدنظر شده خود متمایزسازی اسکورون و اسمیت، 2003 و نیمرخ ارتقابخش سلامت نسخه تجدیدنظر شده دوم والکر، سیچریت و پندر، 1995 را تکمیل نمودند. نتایج حاصل از آزمون ضریب همبستگی پیرسون نشان داد که بین سبک های دلبستگی ناایمن با نمره کل سبک زندگی و مولفه های آن، رابطه منفی و معناداری در دانشجویان وجود دارد همچنین نتایج نشان داد که بین نمره کل سبک زندگی و مولفه های آن، با نمره کل خود متمایزسازی و مولفه موقعیت من رابطه مثبت و معناداری در دانشجویان وجود دارد همچنین رابطه بین دو مولفه تغذیه و حمایت بین فردی با دو مولفه گسلش عاطفی و همچوشی با دیگران به صورت منفی و معنادار بین سبک های دلبستگی و خود متمایزسازی با سبک زندگی ارتقا بخش سلامت در دانشجویان می باشد.

کلمات کلیدی:

سبک های دلبستگی بزرگسالی، خود متمایزسازی، سبک زندگی ارتقابخش سلامت، دانشجویان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/698047>

